

KANDIDAT

2160

PRØVE

JU-406 1 Foretaksrett

Emnekode	JU-406
Vurderingsform	Skriftlig eksamen
Starttid	06.10.2017 09:00
Sluttid	06.10.2017 13:00
Sensurfrist	--
PDF opprettet	21.09.2018 10:58
Opprettet av	Digital Eksamen

☑ **JU-406, generell informasjon**

Emnekode: JU-406

Emnenavn: Foretaksrett

Dato: 06.10.2017

Varighet: 4 timer

Tillatte hjelpemidler:

Norges lover og andre ukommenterte lovsamlinger, særtrykk av lover og forskrifter

Merknader:

Oppgavesett består av 5 spørsmål, noen med delspørsmål. Alle spørsmål og delspørsmål skal besvares.

Det forekommer av og til spørsmål om bruk av eksamensbesvarelser til undervisnings- og læringsformål. Universitetet trenger kandidatens tillatelse til at besvarelsen kan benyttes til dette. Besvarelsen vil være anonym. Tillater du at din eksamensbesvarelse blir brukt til slikt formål?

Velg et alternativ

Ja

Nei

Besvart.

1 JU-406, spørsmål 1

Brygga Båtbyggeri AS (heretter også kalt BBAS) ble etablert i 2010 av Reidar Sjøvik. Selskapets virksomhet var i vedtektene beskrevet å være «*Produksjon og salg av trebåter, samt alt som står i forbindelse med dette*». I praksis produserte selskapet på denne tiden 2-3 sørlandssnekker i året. De var spesiallaget i hvert tilfelle etter bestilling fra kunden.

I vedtektene var det bestemt at aksjekapitalen skulle være kr 100 000,- og at pålydende for hver aksje skulle være kr 1 000,-. Det var også bestemt i vedtektene at selskapet styre skulle bestå av 1-3 medlemmer. For øvrig var det ikke inntatt særskilte bestemmelser i vedtektene som avvek fra aksjelovens bestemmelser.

Da Reidar etablerte BBAS var han eneste aksjonær, eneste ansatte og utgjorde alene selskapets styre.

Etter etableringen av selskapet økte oppdragsmengden jevnt. Sørlandssnekkene hadde fått en renessanse samtidig som etterspørselen også økte etter italienskinspirerte mahognibåter.

I 2015 var det ansatt 10 personer i båtbyggeriet i tillegg til Reidar. En var ansatt på designavdelingen, to, inkludert Reidar, jobbet i administrasjonen, mens de 8 andre jobbet i produksjonen.

Reidar hadde som bedriftsleder den filosofien at flest mulig ansatte burde ha en eierandel i bedriften de arbeidet i. Hver ny ansatt fikk derfor i forbindelse med ansettelsen tilbud om å kjøpe tre aksjer i BBAS til pålydende verdi. Alle som ble ansatt i selskapet benyttet seg av tilbudet, og i 2015 var Reidar eier av 70 % av aksjene, mens de resterende 30 % var fordelt på de andre ansatte. Styret i selskapet besto nå av Reidar, Lars Holm og Marte Kirkerud. Lars var ansatt i produksjonsavdelingen mens Marte var regnskapsmedarbeider/administrasjonskonsulent.

Mot slutten av 2015 fikk Brygga Båtbyggeri forespørsel fra en båtforhandlerkjede, Fjordens Smykker AS, om en stor ordre. Kjeden skulle på samme dag åpne 8 nye butikker i forskjellige byer i Norge og skulle markedsføre seg som en kjede med spesiell kompetanse på klassiske trebåter fra inn- og utland. I hver forretning skulle det plasseres en sørlandssnekke som skulle bli selve blikkfanget når kundene kom inn døren. Alle båtene skulle ha noe forskjellig design ettersom kjeden i sin markedsføring hadde lagt vekt på at kundene hos dem kunne få et unikt produkt som det helt sikkert ikke fantes maken til på fjorden. Tresnekkene skulle både designes, produseres og leveres av BBAS.

Fjordens Smykker understreket allerede i den første henvendelsen til BBAS at det var viktig at alle båtene var på plass i butikkene når disse åpnet 1. mai 2016.

Henvendelsen ble drøftet av styret i Brygga Båtbyggeri. Avtalen ville i tilfelle være den største selskapet hadde inngått, og fristen for å levere båtene var knapp i forhold til produksjonskapasitet. Styret var derfor i tvil om det var mulig å levere innen fristen som var satt som et vilkår i forespørselen.

I tillegg var den eneste ansatte på designavdelingen blitt langtidssykemeldt.

Men på den annen side var avtalen lukrativ. Avtalen, hvis den ble gjennomført, ville gi Brygga Båtbyggeri en fortjeneste på i overkant av kr 1 500 000,-.

Drøftelsene i styret endte med at det ble avgjort at Brygga Båtbyggeri skulle inngå avtale med Fjordens Smykker AS. I avtalen ble det blant annet bestemt:

«Leveringstid for alle båtene er 30. april 2016. I tilfelle forsinket levering skal BB betale til Fjordens Smykker AS kr 50 000,- per båt for hvert passerte månedsskifte den enkelte båt måtte bli levert etter avtalt leveringstid.»

Dette punktet i avtalen ble drøftet spesielt mellom partene, og ble beregnet ut fra det tap butikkene ble antatt å lide ved at selve «hovedattraksjonen» ikke var tilgjengelig når butikkene ble åpnet. Styret i Brygga Båtbyggeri var kjent med kontraktsforpliktelsen og godkjente denne.

Det viste seg at produksjonen av båtene ikke gikk som planlagt. En av de ansatte som var både IT-kyndig og som hadde god teknisk innsikt, hadde klart å bruke dataprogrammet i designavdelingen, men arbeidet tok mye lengre tid enn det gjorde for den ansatte som var sykemeldt. Samtidig mistet bedriften hans kompetanse i produksjonen.

Tre av båtene ble levert 30. april 2016, mens de fem siste først ble levert 15. august, altså fire passerte månedsskifter for sent.

Fjordens smykker AS krevde erstatning både av Brygga Båtbyggeri og av hvert styremedlem for et samlet beløp på kr 1 000 000,-. Styret i BBAS bestred ikke beløpets størrelse, men mente at det ikke var grunnlag for erstatningskrav mot styrets medlemmer. For det første mente de at et slikt krav var avskåret siden BB ikke var insolvent. For det andre mente de at det ikke forelå ansvarsgrunnlag mot styremedlemmene.

Spørsmål 1

Foreligger det grunnlag for erstatningskrav mot styremedlemmene i Brygga Båtbyggeri AS?

(kun ansvarsgrunnlaget mot styremedlemmer skal drøftes)

Skriv ditt svar her...

Retts spørsmålet er om det er grunnlag for erstatningskrav mot styremedlemmene i Brygga Båtbyggeri AS. Det rettslige grunnlaget er aksjeloven av 13. juni 1997 nr. 44 (heretter asl), § 17-1 og ulovfestet rett.

I følge asl. § 17-1 kan et styremedlem bli erstatningsansvarlig for skade som den forsettelig eller uaktsomt har voldt vedkommende. Det er selskapet, aksjeeiere eller andre som kan fremsette krav om erstatning. Fjordens Smykker AS går under som "andre", og kan derfor fremsette krav mot styremedlemmene Reidar, Lars og Marte.

Det er tre vilkår som må være oppfylt for at det foreligger erstatningsansvar: det må foreligge ansvarsgrunnlag, et økonomisk tap og det må være en årsakssammenheng mellom handlingen og det økonomiske tapet.

Det kan innledningvis fastslås at erstatningsansvaret er individuelt, noe som betyr at vilkårene for erstatning må foreligge for hvert enkelt styremedlem for at personen skal kunne holdes ansvarlig. Styret i BBAS mener også at det ikke er grunnlag for erstatningskrav mot styrets medlemmer, siden BBAS ikke er insolvent. Dette er ikke korrekt.

Det kommer klart frem i faktum at Fjordens Smykker AS har et økonomisk tap på grunn av forsinket levering av båtene. Det er også en klar årsakssammenheng mellom det økonomiske tapet og forsinket levering. BBAS bestred ikke beløpets størrelse, noe som kan tyde på at de samtykker til at det er en årsakssammenheng med forsinket levering og det økonomiske tapet. Disse to vilkårene er dermed oppfylt.

Spørsmålet blir om det foreligger ansvarsgrunnlag mot styremedlemmene. For at det skal foreligge ansvarsgrunnlag, må styremedlemmene opptrådt forsettelig eller uaktsomt. Det er ingenting som tyder på at de har opptrådt forsettelig - som vil si at de nærmest med vilje har påført Fjordens Smykker AS et økonomisk tap. Diskusjonen bli derfor om de har opptrådt uaktsomt. Å opptre uaktsomt vil si at de har opptrådt på en måte som de kan bebreides for, og at de burde forstått dette og derfor handlet annerledes.

Kontrakten gikk ut på at BBAS skulle bygge 8 tresnekker og levere disse til innen 30. april 2016. Bygging av trebåter ligger innenfor selskapets vedtekter, og styret har derfor myndighet og kompetanse til å inngå slike kontrakter. Bygging av båter er hovedaktiviteten til selskapet, og det må antas at de har nok erfaring til vite om de vil kunne oppfylle kontrakten. At styret inngår en kontrakt i selskapets beste hensikt, men som senere viser seg å være vanskeligere å oppfylle enn antatt, må være tillatt.

På den andre siden så visste styret at fristen for å levere båtene var knapp i forhold til produksjonskapasiteten. I tillegg var den eneste ansatte i designavdelingen blitt langtidssykemeldt. En av de ansatte hadde klart å bruke dataprogrammet i designavdelingen, men det tok mye lengre tid enn det ville gjort for den ansatte som var sykemeldt. Et av kravene til Fjordens Smykker AS var at alle 8 båtene skulle være unike og ha forskjellige design. At selskapet inngår en slik avtale uten å ha noen ansatte som har erfaring fra designavdelingen, virker lite gjennomtenkt. Selskapet var i utgangspunktet skeptisk til om de klarte å levere innen fristen, og med en slik stor hindring i tillegg, burde de forstått at dette kunne medføre forsinkelser.

BBAS klarer også kun å levere 3 av 8 båter innen fristen, noe som tyder på at det ikke bare er en liten forsinkelse som har oppstått. Selskapet har som nevnt bygging av trebåter som hovedaktivitet, og de burde derfor visst hvor lang tid det vil ta å bygge 8 båter. Det kan på grunnlag av dette fastslås at styremedlemmene har opptrådt uaktsomt.

Når styremedlemmene plikter å betale erstatning for samme skade, svarer en for alle og alle for en, jf. skl. § 5-3.

Konklusjon: det er grunnlag for erstatningskrav mot styremedlemmene i Brygga Båtbyggeri AS, jf. § 17-1.

Besvart.

2 JU-406, spørsmål 2

I 2017 var antall ansatte i Brygga Båtbyggeri økt til 15, i tillegg til Reidar. Også de sist ansatte medarbeidere hadde kjøpt tre aksjer hver i selskapet av Reidar. Han eide nå 55 % av aksjene. I et styremøte høsten 2017 ble det drøftet omstrukturering av selskapet. For det første ønsket Reidar å forberede et generasjonsskifte ved at hans datter kom inn som ny aksjonær i selskapet. Dette skulle skje ved at aksjekapitalen i BBAS skulle forhøyes med kr 50 000,-, og at datteren Anne skulle tegne seg for samtlige nye aksjer. Samtidig ønsket Reidar å selge produksjonsavdelingen til et annet selskap – Treprodukter AS – som kunne produsere tresnekker designet av Brygga Båtbyggeri. De to øvrige styremedlemmene (fortsatt Lars og Marte) var imot begge forslagene. De mente at

styret verken hadde kompetanse (myndighet) til å bestemme forhøyelse av aksjekapitalen eller fravikelse av aksjonærenes fortrinnsrett til å tegne ny aksjekapital. Under enhver omstendighet mente Lars og Marte at det i dette tilfellet ikke kunne treffes avgjørelse om fravikelse av aksjonærenes fortrinnsrett uten at alle aksjonærene var enige om dette. De mente også at salg av produksjonsavdelingen krevde vedtektsendring.

Spørsmål 2

a) Hvilket selskapsorgan har kompetanse til å treffe avgjørelse om forhøyelse av selskapets aksjekapital og Annes eventuelle fortrinnsrett til å tegne aksjer i selskapet?

b) Hvilket flertall kreves for beslutning om forhøyelse av aksjekapitalen og - i dette tilfelle - fravikelse av aksjonærens fortrinnsrett til å tegne aksjer i selskapet?

c) Krever salg av produksjonsavdelingen vedtektsendring?

Skriv ditt svar her...

a)

Rettssspørsmålene er hvilket selskapsorgan som har kompetanse til å treffe avgjørelse om forhøyelse av selskapets aksjekapital og Annes eventuelle fortrinnsrett til å tegne aksjer i selskapet. Det rettslige grunnlaget er aksjeloven av 13. juni 1997 nr. 44, §§ 10-1, 10-3, 10-4 og 10-5

Beslutning om å forhøye aksjekapitalen treffes av generalforsamlingen, jf. asl. § 10-1 (1). Styret skal utarbeide forslaget til generalforsamlingens beslutning om kapitalforhøyelse, jf. § 10-3.

Annes fortrinnsrett til å tegne aksjer i selskapet fremkommer av § 10-4. Generalforsamlingen kan tilsidesette fortrinnsretten med flertall som for vedtektsendring, jf. § 10-5. Generalforsamlingen kan likevel ikke beslutte større avvik fra aksjeeiernes fortrinnsrett enn det som er angitt i styrets forslag, jf. § 10-5 2. pkt.

Konklusjon: Generalforsamlingen har kompetanse til å treffe avgjørelser om forhøyelse av aksjekapital og fortrinnsrett til å tegne aksjer i selskapet.

b)

Rettssspørsmålene er hvilket flertall som kreves for beslutning om forhøyelse av aksjekapitalen og for fravikelse av aksjonærens fortrinnsrett til å tegne aksjer i selskapet. Det rettslige grunnlaget er aksjeloven av 13. juni 1997 nr. 44, § 5-18.

Selskapets aksjekapital er et minstekrav til vedtektene, og en forhøyelse av aksjekapitalen er derfor en vedtektsendring, jf. asl. § 2-2. Beslutning om kapitalforhøyelsen krever derfor flertall som for vedtektsendring, som vil si tilslutning fra minst to tredeler av de angitte stemmer og den aksjekapitalen som er representert på generalforsamlingen, jf. § 5-18 (1).

Fravikelse av Annes fortrinnsrett til å tegne aksjer i selskapet krever flertall som for vedtektsendring, jf. § 10-5. Beslutningen trenger derfor også her tilslutning fra minst to tredeler av de angitte stemmer og den aksjekapitalen som er representert på generalforsamlingen, jf. § 5-18 (1).

Konklusjon: Det kreves to tredeler av de angitte stemmer og den aksjekapitalen som er representert på generalforsamlingen, for å forhøye aksjekapitalen og for å fravike aksjonærens fortrinnsrett, jf. § 5-18.

c)

Rettssspørsmålet er om salg av produksjonsavdelingen er vedtektsendring. Det rettslige grunnlaget er aksjeloven av 13. juni 1997 nr. 44, § 2-2.

Salg av produksjonsavdelingen til et annet selskap (Treprodukter AS), vil innebære en fisjon, jf. asl. § 14-2. BBAS blir det overdragende selskapet og Treprodukter AS blir det overtakende selskapet.

I vedtektene skal det angis hva selskapets virksomhet er, jf. § 2-2 (1) pkt. 3. BBAS virksomhet er i vedtektene beskrevet for å være "Produksjon og salg av trebåter, samt alt som står i forbindelse med dette". Det tyder på at produksjon er en stor og viktig del av selskapets virksomhet. Ved å selge produksjonsavdelingen vil denne delen forsvinne og ut fra faktum forstår jeg det som at selskapet nå skal fokusere på å designe tresnekker. Vedtektene vil derfor ikke stemme overens med selskapets virkelige virksomhet, og vedtektene må endres.

Konklusjon: salg av produksjonsavdelingen krever vedtektsendring, jf. § 2-2.

Besvart.

3 JU-406, spørsmål 3

Reidars stadige forslag til endringer i Brygga Båtbyggeri AS skapte uro i selskapet. Likevel var aktiviteten i BBAS stor. Etter styrebehandling undertegnet Reidar på vegne av selskapet en intensjonsavtale om et stort fremtidig oppdrag med et svensk båtbyggeri. De ansatte ble ikke gjort kjent med avtalen. Samtidig ble Reidar kontaktet av Trygve Hellvik som var administrerende direktør i et børsnotert selskap, – Skipsdesign ASA – om overtakelse av

alle eller deler av aksjene i Brygga Båtbyggeri AS. Reidar syntes umiddelbart at forslaget hørtes interessant ut. Brygga Båtbyggeri hadde en spesialkompetanse som Skipsdesign ASA manglet, samtidig som Skipsdesign ASA hadde et nettverk og varemerke som Brygga Båtbyggeri manglet. Reidar mente derfor at et oppkjøp kunne være vinn-vinn for begge parter, og en mulighet både for ham og de ansatte til å innkassere god gevinst på sine aksjer.

Om kvelden, samme dag som Trygve Hellvik hadde tatt kontakt, diskuterte han problemstillingen knyttet til det mulige oppkjøpet med sin samboer Ulla Rød. Han fortalte også om intensjonsavtalen med det svenske båtbyggeriet. Ulla hadde ikke noen formell rolle i Brygga Båtbyggeri, men Reidar brukte henne ofte som «sparringpartner» når han hadde behov for innspill knyttet til forretningsdrift ettersom Ulla var utdannet siviløkonom og hadde hatt ledende stillinger i flere store foretak.

Spørsmål 3

Har Reidar brutt reglene i verdipapirhandelloven om taushetsplikt?

Skriv ditt svar her...

Retts spørsmålet er om Reidar har brutt reglene om taushetsplikt. Det rettslige grunnlaget er verdipapirhandelloven av 29. juni 2007 nr. 75 (heretter vphl), §§ 3-2 og 3-4.

For at Reidar skal ha brutt reglene om taushetsplikt, må det foreligge innsideinformasjon. Med innsideinformasjon menes " presise opplysninger om de finansielle instrumentene, utstederen av disse eller andre forhold som er egnet til å påvirke kursen på de finansielle instrumentene eller tilknyttede finansielle instrumenter merkbart, og som ikke er offentlig tilgjengelig eller allment kjent i markedet", jf. vphl. § 3-2 (1).

Hva som menes med presise opplysninger fremkommer av § 3-2 (2). Det må være opplysninger som indikerer at en omstendighet eller begivenhet har inntruffet eller med rimelig grunn kan ventes å ville inntreffe og som er tilstrekkelig spesifikke for å treffe en slutning om den mulige påvirkningen av dette på kursen til de finansielle instrumentene. Reidar hadde allerede inngått en intensjonsavtale med et svensk båtbyggeri. Dette var en avtale om et stort fremtidig oppdrag, noe som indikerer at det vil ha en positiv påvirkning på kursen til de finansielle instrumentene. Skipsdesign ASA ville også overta alle eller deler av aksjene i BBAS. Om dette med rimelig grunn kan ventes å inntreffe, er litt usikkert. Reidar syntes dette var interessant, og mente at det kunne være en vinn-vinn situasjon for begge parter, likevel er det ikke tatt noen beslutning. Jeg legger derfor til grunn at disse opplysningene ikke er presise og at de derfor ikke kan regnes som innsideinformasjon. Men dette vilkåret er likevel oppfylt, da opplysningene om intensjonsavtalen kan regnes som presise opplysninger.

Det er også et krav om at opplysningene må være egnet til å påvirke kursen til de finansielle instrumentene merkbart, jf. § 3-2 (3). Spørsmålet er her om en fornuftig investor mest sannsynlig ville benyttet opplysningene som en del av grunnlaget for sin investeringsbeslutning. Intensjonsavtalen regnes som et stort fremtidig oppdrag. Det er grunn til å tro at et stort oppdrag vil kunne påvirke kursen merkbart. Dette vilkåret er derfor også oppfylt.

Opplysningene må ikke være offentlig tilgjengelig eller allment kjent i markedet, jf. § 3-2 (1). Det står i faktum at de ansatte ikke har blitt gjort kjent med intensjonsavtalen. Den er derfor ikke offentlig tilgjengelig, og dette vilkåret er oppfylt. Det foreligger derfor innsideinformasjon etter § 3-2.

Den som har innsideinformasjon må ikke gi slike opplysninger til uvedkommende og å må i sin behandling av slike opplysninger utvise tilbørlig aktsomhet, jf. § 3-4 (1). Spørsmålet her er om samboeren til Reidar, Ulla Rød, regnes som uvedkommende. De som ikke har en saklig og velbegrunnet behov for innsideinformasjonen regnes som uvedkommende. Ulla hadde ikke noen formell rolle i BBAS, men var utdannet siviløkonom og hadde hatt flere ledende stillinger i flere store foretak. Siden hun ikke har noen rolle i BBAS, er det ingen grunn til at Ulla skal ha behov for innsideinformasjonen, og hun kan regnes som uvedkommende.

Reidar har derfor brutt reglene i verdipapirhandelloven om taushetsplikt, ved å fortelle samboeren om intensjonsavtalen med et et svensk båtbyggeri.

Konklusjon: Reidar har brutt reglene om taushetsplikt, jf. § 3-4.

Besvart.

4 JU-406, spørsmål 4

Brygga Båtbyggeri hadde på nyåret 2017 levert en spesialbygd mahognibåt til båtforretningen Klassiske Båter AS. Selskapets daglige leder og eneste aksjonær var Ole Vold. BBAS hadde sendt en faktura pålydende kr 850 000,- til Klassiske Båter. Fakturaen hadde forfall 1. februar 2017. Fakturaen var fortsatt ubetalt 1. april.

Reidar ble kjent med rykter om at Klassiske Båter hadde økonomiske problemer. Han ringte derfor Klassiske Båter og ba om at den forfalte fakturaen ble betalt umiddelbart. Ole bekreftet at Klassiske Båter hadde økonomiske problemer og at likviditetsbeholdningen nå kun var kr 1 200 000,-, samtidig som også andre kreditorer enn BBAS hadde krav mot selskapet. Disse fordringene beløp seg til ca kr 500 000,-, noe Ole også opplyste Reidar om. Det var også klart at Klassiske Båter heller ikke hadde andre ubeheftede eiendeler som sammen med kontantbeholdningen kunne dekke selskapets gjeld. Men Ole mente imidlertid at den økonomiske situasjonen ville bedre seg i mai/juni, og at det ikke var uvanlig at sesongbaserte næringer slet med likviditeten like før ny sesong var i gang.

Ole sa da at dersom kravet til BBAS ikke ble betalt omgående ville Brygga Båtbyggeri begjære Klassiske Båter konkurs.

Spørsmål 4

Er det grunnlag for BBAS å begjære Klassiske Båter konkurs?

Skriv ditt svar her...

Rettsspørsmålet er om det er grunnlag for BBAS å begjære Klassiske Båter AS konkurs. Det rettslige grunnlaget er konkursloven av 8. juni 1984 nr. 58 (heretter kkl), § 60 og 61.

En fordringshaver kan begjære skyldneren konkurs dersom skyldneren er insolvent, jf. kkl. § 60. I følge § 61 er en skyldner insolvent når denne ikke kan oppfylle forpliktelsene etter hvert som de forfaller og dette ikke er forbigående, og når gjelden er større enn eiendelene.

I kkl. § 63 fremkommer presumsjon for insolvens ved konkursvarsel. Det fremkommer blant annet i denne paragrafen at skyldneren skal få en betalingsoppfordring til å betale innen to uker, og hvor skyldneren i denne betalingsoppfordringen skal gjøres oppmerksom på fordringshaverens adgang til å begjære konkurs dersom ikke betalingen skjer innen fristen. Reidar ringte til Klassiske Båter å ba om at fakturaen ble betalt umiddelbart, og sa at han ville begjære dem konkurs dersom kravet ikke ble betalt omgående. Vilkårene i denne bestemmelsen dermed ikke oppfylt.

Klassiske Båter AS opplyser i telefonsamtalen med Reidar at likviditetsbeholdningen kun er på 1 200 000, mens fordringene tilsammen er på 1 350 000. Det var også klart at selskapet ikke hadde andre ubeheftede eiendeler som sammen med kontantbeholdningen kunne dekke selskapets gjeld. Vilkåret om at gjelden må være større enn eiendelene er derfor oppfylt, jf. § 61.

Det er tydelig at Klassiske Båter AS ikke klarer å oppfylle forpliktelsene etter hvert som de forfaller. Spørsmålet er om dette må antas å være forbigående. Ole som var daglig leder og eneaksjonær i Klassiske Båter AS mente at den økonomiske situasjonen kun var midlertidig og ville bedre seg i mai/juni. Klassiske Båter AS er en sesongbasert næring. Det fremkommer ikke av faktum om selskapet ofte sliter med likviditeten utenfor sesongen, men Ole mente at det ikke var uvanlig at sesongbaserte næringer slet med likviditeten utenfor sesongen. Ole er som nevnt daglig leder i selskapet, og står for den daglige ledelsen i selskapet, jf. asl. § 6-14 (1). Det er derfor rimelig å anta at han vet hva han snakker om, og har innsikt i hvordan markedet er. Ut fra det Ole sier og at det er en sesongbasert næring, er det grunn til å tro at selskapet kan ta seg opp når båtsesongen kommer. Det er den som begjærer konkurs som må bevise at konkurskravene er oppfylt, og det må foreligge klar sannsynlighetsovervekt, jf. Rt-2012. I dette tilfellet foreligger det ikke klar sannsynlighetsovervekt når det gjelder skyldnerens betalingsdyktighet, og at denne ikke er forbigående. Vilkåret for insolvens vil derfor ikke være oppfylt, og det er ikke grunnlag for BBAS å begjære Klassiske Båter AS konkurs.

Konklusjon: Det er ikke grunnlag for BBAS å begjære Klassiske Båter AS konkurs, jf. § 60 og § 61.

Besvart.

5 JU-406, spørsmål 5

Den 7. april betalte Klassiske Båter AS kravet til BBAS, og konkurs ble ikke begjært.

Omsetningen til Klassiske Båter AS ble ikke som forventet av Ole, og den økonomiske situasjonen ble ikke bedret i løpet av sommeren. Ole mente at den regntunge og dårlige sommeren hadde noe av skylden. Det ble etter hvert klart for Ole at fortsatt drift ville øke underskuddet, og at kreditorenes krav ville øke ved fortsatt drift. Ole Vold leverte derfor oppbudsbegjæring ved oppmøte i tingretten den 3. august. Konkurs ble åpnet 8. august.

Advokat Peder Ås ble oppnevnt som bostyrer. Ved gjennomgang av selskapets regnskaper oppdaget han også betalingen som Klassiske Båter hadde gjennomført til BBAS AS 7. april. Peder krevde at betalingen skulle omstøtes. På vegne av BBAS bestred Reidar at det var grunnlag for omstøtelse.

Spørsmål 5

Er det grunnlag for å omstøte betalingen av kravet til BBAS AS 7. april?

Skriv ditt svar her...

Rettsspørsmålet er om det er grunnlag for å omstøte betalingen av kravet til BBAS 7. april. Det rettslige grunnlaget er dekningsloven av 8. juni 1984, nr. 59 (heretter deknl), §§ 5-5 og 5-9.

Fristdagen ved konkurs er dagen da begjæring om åpning av konkurs kom inn til tingretten, jf. deknl. § 1-2. Beregning av omstøtelsesfrisen regnes fra fristdagen, som her er 3. august.

Etter deknl. § 5-5 kan betaling av gjeld som skyldneren har foretatt senere enn tre måneder før fristdagen, omstøtes hvis betalingen er foretatt med usedvanlige betalingsmidler, før normal betalingstid eller med beløp som betydelig har forringet skyldnerens betalingsevne. Klassiske Båter betalte kravet til BBAS 7. april. Det er derfor ikke innenfor omstøtelsesfristen på tre måneder, og det er ikke grunnlag for å omstøte betalingen etter denne bestemmelsen.

Betalingen kan likevel omstøtes etter den subjektive omstøtelsesreglen i deknl. § 5-9 dersom disposisjonen på en utilbørlig måte begunstiger en fordringshaver på de øvriges bekostning eller unndrar skyldnerens eiendeler fra å tjene til dekning for fordringshaverne eller forøker skyldnerens gjeld til skade for dem, og hvis skyldnerens økonomiske stilling var svak eller ble alvorlig svekket ved disposisjonen, og den annen part kjente eller burde kjent til skyldnerens økonomiske stilling.

Det mest nærliggende her er at disposisjonen på en utilbørlig måte begunstiger en fordringshaver på de øvriges bekostning. BBAS hadde en fordring på 850 000, hvor hele kravet ble betalt. Reidar visste at selskapet hadde økonomiske problemer, og det var derfor han ringte å ba om at den forfalte fakturen ble betalt umiddelbart ellers ville han begjære selskapet konkurs. Omstøtelsesregelen har blant annet som formål å beskytte for pågående kreditorer. BBAS sin fordring har ingen fortrinnsrett, og selskapet bør derfor rette kravet mot konkursboet på lik linje som de andre fordringshaverne. Vilkåret antas å være oppfylt.

Med en likviditet på 1 200 000 kan det fastslås at den økonomiske stillingen ble alvorlig svekket ved disposisjonen til BBAS. Det fremkommer også av faktum at Reidar kjente til at Klassiske Båter AS hadde økonomiske problemer. Alle vilkårene for omstøtelse er derfor oppfylt.

Konklusjon: det er grunnlag for å omstøte betalingen av kravet til BBAS 7. april, jf. § 5-9.

Besvart.